

Ændringsforslag under Nr. 27 maa jeg meget fraraade. Jeg ser ikke rettere, end at det fremgaar af samtlige Udtalelser, som ere faldne, at man fra alle Sider er enig om, at Luxusoft er et godt Beskatningsemne, medens man derimod lige saa villig erkjender eller ialtfald fra de Flestes Side har erkjendt, at der ikke er nogen Grund til at lægge Told paa den simpleste Ost; men er Forholdet det, forekommer det mig dog, at der maa væsentligt tages Hensyn til det Forhold, i hvilket disse to Arter af Ost forbruges. Efter den 5—6 Maaneders Undersøgelse, som har fundet Sted, er Forholdet jo omtrent som 4: 1, altsaa at fire Femtedele af den indførte Ost er Luxusoft, medens kun en Femtedel og ikke engang det kan kaldes simpel, almindelig Ost. Det forekommer mig altsaa, at der skulde være en meget stærk overveiende Interesse for at bringe denne simple Ost billigere ind, for at den ringe Kvantitet af simpel Ost skulde ganske trænge Hensynet til Besatningen af Luxusoft tilside. Jeg ser i Virkeligheden ikke, at det er forsvareligt at kaste omtrent 100,000 Kr. i Luxusold overbord blot af Hensyn til en formodet og ingenlunde godtgjort Interesse for Forbrugen af simpel Ost. For mit Vedkommende anser jeg det for at være en Illusion, at den simple Ost vilde blive billigere her i Landet, fordi Ostetolden blev fri. Jeg tror, der er en saa livlig Konkurrence mellem Producenterne af simpel Ost her i Landet, at Konkurrencen med Udlandet ikke vil formindste Prisen, saaledes som man venter, og dermed er ogsaa for mit Vedkommende udtalt, at jeg ikke holder paa Ostetolden af Hensyn til Producenterne her i Landet; thi jeg tror ikke, at Producenterne her i Landet have nogen Fordeel af Ostetolden, jeg tror ikke, at Prisen paa den simple Ost vil formindstes derved, at Ostetolden affattes, hvorimod den sikke Følge af Affkaffelsen af Tolden er, som jeg nævnte, at kaste omtrent 100,000 Kr. Luxusold overbord. Det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt), som har været med at stille Forslaget, antydede, at han vilde kunne foreslaa en Maade, hvorved man kunde komme til at sondre mellem Luxusoft og anden Ost, og et saadant Forslag kunde ventes til 3die Behandling, men at det saa var nødvendigt ved 2den Behandling at kaste Ostetolden overbord. Jeg ser ikke rettere, end at dette vilde være en noget mærkkelig Fremgangsmaade; det forekommer mig at være langt naturligere for dem, som ere enige om at ville holde paa Ostetolden som Luxusold, at lade den staa, indtil der bliver paabest en praktisk Maade til fra den samlede Masse af indførte Oste at udfondre den forholdsvis

lille Kvantitet af ringe Ost, der nu indføres gennem en Undersøgelse, der jo ikke alene maatte være sikkert betegnende for, hvad der er Luxusoft, og hvad der er simpel Ost, men som ogsaa maatte være simpel og let gennemførlig for Toldvæsenet. Jeg har nogen Tvivl om, at man gennem en Undersøgelse af Ostens Fedme vil komme lettere og sikrere til en Adskillelse mellem de kostbarere og den simple Ost end ad den i forrige Samling foreslaaede Wei, gennem Emballagen. Jeg tror, at det er klart nok, at man ved at ville sondre mellem Luxus- og den simple Ost gennem Emballagen i Virkeligheden kun vilde komme til at ramme de enkelte Osteslags, der efter deres Konstitens ikke kunne paa nogen Maade reise uden Indpakning — jeg behøver ikke at nævne Navnene paa disse Osteslags, de ere jo nok som bekendte for de ærede Medlemmer — og at man altsaa i Virkeligheden vilde lade den langt overveiende Del af Luxusosten passere frit ind. Jeg har min Tvivl om, at Fedtstofundersøgelse paa Osten i Virkeligheden vil kunne anvendes, men selvfølgelig, naar Forslaget kommer frem, skal jeg gjøre mig min bedste Effort, min bedste Umage for at komme tilbunds i dette Spørgsmaal, og dersom man paa en let og simpel Maade kan komme til at udfondre den simple Ost fra den anden, anser jeg det for at være en Fordeel, om ikke af anden Grund, saa for at det ikke skal siges, at man holder paa den samlede Ostetold, for derigennem at faae en Beskyttelse for Producenterne af Ost i de store Landbrug. — Ændringsforslag Nr. 28, som er stillet af Udvalget, kan jeg ganske tiltræde. — Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 29, vilde jeg kunne henholde mig til mine Udtalelser i forrige Samling; det gaar jo ud paa at bevare i 10 Aar en Beskyttelse for Saltraffinaderierne. Det forekommer mig nu, at man ikke med Bestemthed kan sige, at den Forskjel, der er i den gjældende Toldtarif mellem Tolden paa raat Salt og rensket Salt, staaer der som en Beskyttelse, jeg tror langt snarere, at en nærmere Undersøgelse vilde føre til det Resultat, at denne Forskjel mellem $\frac{1}{10}$ og $\frac{5}{10}$ Skilling slyldes, at man antog, at det raas Salt svinder omtrent i dette Forhold ved at blive raffineret, at den altsaa ikke er kommen ind i den nuværende Toldtarif af Hensyn til at stabe Beskyttelse for Raffinaderierne. Dersom den imidlertid faktisk virker i dette Diablik eller har virket som en Beskyttelse for de indenlandske Raffinaderier, saa erkjender jeg, at der kunde være Anledning til at tage lignende Hensyn til den bestoende Produktionsvirksomhed, hvor ringe den end er, som til andre, men